

at lade disse Planer litografere, og derved ere de komne til at foreligge for alle Medlemmerne i Landstinget og for alle Medlemmer i Folketinget med Paaafkriften, og denne Paaafkrift har derved faaet en Offentlighed, som der aldrig nogen Sinde har været tænkt paa at give den. Nu tænker jeg vel imidlertid, at denne Paaafkrift kan gaa ud af Verden, saa at der ikke tales mere om den. Der er virkelig ofret mange flere Ord paa den, end den er værd. Men noget ganske andet er det, at de Herrer, der ere imod Flytningen af Personbanegaarden, holde paa det, at Stillingen skal være fri i Fremtiden. Det forstaaer jeg godt, og det giver jeg dem fuldkommen Ret i; men i saa Henseende kan jeg forsikre om, at der ikke er stet noget som helst, der kan prægraver den fremtidige Stilling. Det, jeg særlig har talt om, nemlig Flytningen af Læssejvoren og Kvægrampen, er bleven fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Jeg tror, at man vil indrømme, at naar man ser paa den udmærkede Plan, der nu foreligger — jeg tør nok kalde Planen af 1896 en i alle Maader helstøbt og rationelt gennemført Plan — saa gaar den netop ud paa at samle hele Anlægget under et. Selve Rangeringen kan foregaa med stor Lethed og tillige med Sikkerhed, men det kan ikke ske, naar man lægger Kvægrampen Nord paa og Læssejvoren ud til Siden, saa at de ikke falde i Traad sammen med det andet Anlæg. Følgen er da bleven den, at man har flyttet disse Spor ned Syd for det, der naturligt kommer til at danne Grænsen for hele Anlægget, nemlig Opstillingsjvoren og Rangerjvoren, der, som de Herrer ville se af Planen af 1896, ligge mod Nord og begrænse Anlægget mod Nord. Det er nemlig klart, at det System af Spor, der saaledes ligger der for at optage de ankommende Tog og at samle de afgaaende Godstog, ere ikke egnede til, at Vejen kan føres over dem; derfor maa de lægges i Udkanten af Anlægget og danne Grænsen for dette. Hvad angaar de enkelte Punkter i Anlægget, da kunne de jo blive Genstand for nærmere Forhandling i Udvalget, idet jeg gaar ud fra, at Sagen kommer i Udvalg. Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa dem, da de jo ere blevne udførlig behandlede af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds. Jeg skal kun gentage, at naar man har frygtet for, at denne Flytning af Læssejvoren skulde blive til saa stort Besvær for Forretningsverdenen i København, saa er dette Punkt blevet overdrevet i allerhøjeste Grad. For det første er det jo ikke alle Læssejvoren,

der her er Tale om; men det er kun Læssejvoren for de tunge Varer, Mursten og den Slags Ting. Og dertil kommer saa, at naar man tager Byens Forretningskvarterer, som Kvartererne omkring Kvæthusbroen, Christianshavn og Kongens Nytorv, vil Vejen til Læssejvoren, efter den ny Plan af 1896, være akkurat lige saa kort som efter Planen af 1894; der er ingen Forøgelse af Vejen for disse. Lige saa lidt er der nogen væsentlig Forøgelse af Vejen for den Del af Forretningsverdenen, som findes paa Vesterbro. Derimod vil der blive en Forlængelse af Vejen for den Del af Forretningstilværet, som er placeret Nord for Banegaarden, altsaa paa Nørrebro o. s. v., for saa vidt denne Del af Forretningstilværet vil søge hen til Godsbanegaarden og ikke vil søge til de specielle Stationer. Derved kommer en Forlængelse af Vejen frem, men det er ikke noget, der har nogen væsentlig Betydning for Forretningstilværet, om Vejen for en Vogn bliver forlænget med en halv Snes Minutter eller et Kvarter paa den Route, vel at mærke, naar Vognen er belastet. Det, der er det bestemende, er den Tid, der gaar til Spilde ved at vente paa Godsbanegaarden ved Varernes Afhentning og Losning, og der vil man komme til at indskrænke Ventetiden saa betydeligt for vedkommende Afsendere eller Modtagere, at de meget let ville kunne taale denne Forlængelse af Vejen, der her bliver Tale om. Dette er jo imidlertid et Punkt, hvorefter der kan forhandles nærmere i Udvalget. Naar der af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har været advaret imod, at man skulde benytte det Terrain, som nu ligger paa Planen af 1896, saa vil jeg dertil sige, at der staar man jo fuldstændig frit; man kan, saa meget man vil, lægge Spor der, Ramper og den Slags Ting, altsaa alt, hvad der atter kan fjernes, naar Terrainet skal bruges enten til Personbanegaard eller til Salg. Det kan jo altsammen komme bort igen i sin Tid for en ringe Udgift. Hvad jeg derimod meget vil bede om, er, at man ikke lægger en Del af selve Godsbanegaarden, en Del af selve Rangerjvoren o. s. v. paa en anden Maade, saaledes at man derved kommer til at besværliggøre selve Driften af hele Godsbaneanlægget. Jeg vil meget henstille, at man ikke kommer til en saadan Forandring af Planen, thi derved skader man Driften, hvilket er den værste Skade, man vil kunne gøre. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget. Jeg haaber, efter den Modtagelse, det har fundet her i Tinget, at det skal lykkes at faa det gennemført, thi ærede